

İçli Bir Keman Sesi

– Ülkü AHİSKA · 30 Aralık 2014

Çocuklukta ki gibi karlar neşe vermiyor
Kürk mantolu kadının çekemedim nazını
Lüks hayatı yaşarken başkasını görmüyor
Bu romantik havanın alamadım hazını

Her yerleri kaplamış, fûme renkli bulutlar.
Köpeklerin sesleri, terk edilmiş konutlar.
Neden gerçek olmuyor, hayaller ve umutlar.
Geldi geçti mevsimler, tutamadın sözünü.

Uğulduyor rüzgarlar, yıldızların şavkı yok.
O güzelim sahilin, kış mevsimi zevki yok.
Kanatları kırılmış, martıların şevki yok.
Niye küsmüş aydede, göstermiyor yüzünü

Uzaklardan duyulur içli bir keman sesi.
Yanık yanık çalıyor, ağlatıyor herkesi
Kimbilir ne yaparsın, gönlümün birtanesi
Özledin mi buranın yokuşunu düzünü.

Sevda bahçem kurudu güller sararıp soldu.
Dışarıya baktıkça gönlüme hicran doldu.
Fırtınalar daldaki, son yaprağı da yoldu.
Kağıtlara yazarım, duyguların özünü .

Yavru kuşlar kuytuda kendine bir yer arar.
Sen sıcak evinde, sanki bu neye yarar.
Acımasız kuluna, Allah hesabın sorar.
Sobadaki odunun, söndürmedim közünü.

Yollarına bakarak, günlere gün eklerim.
Senle geçen her anı, yüreğimde saklarım.
Yeni yıla girerken bir sürpriz beklerim.
Sanki bir el arkamdan kapatıyor gözümü.

Ülkü Ahıska